

Een vondst van *Culex (Barraudius) modestus* Ficalbi in Nederland.

Op 26 Aug. van dit jaar vond ik bij het verzamelen van Anopheleslarven in een sloot op het eiland Marken enkele Culexlarven, die mij door de heldergroene kleur troffen. Het water had een Cl-gehalte van 800 mg per L, de plantengroei bestond hoofdzakelijk uit *Lemna trisulca*. Ik nam de larven mee naar het laboratorium en het gelukte mij er een aantal ♂ en ♀ uit te kweken. Een nader onderzoek leerde, dat ik hier te doen had met *Culex modestus*, en prof. de Meijere, die zoo vriendelijk was dit na te gaan, kon het bevestigen. In Lindner's „Die Fliegen der palaearktischen Region" vermeldt Martini de soort voor het Wolgagebied (Saratow en zuidelijk), Hongarije, Macedonië, Italië, Klein-Azië en Palestina. Ook prof. de Meijere zijn geen andere Europeesche vindplaatsen bekend. De vondst is dus wel opmerkelijk.

Na een korte vermelding van de hoofdkenmerken van de soort wil ik enkele punten noemen, waarop mijn exemplaren afwijken van de uitvoerige beschrijving bij Martini.

Het eerste achtertarsale is duidelijk korter dan de tibia. De coxieten van het ♂ hypopygium dragen op de buitenhelft kleine schubben. De subapicale lob bevindt zich slechts weinig voorbij het midden der coxieten, en draagt geen bladachtige aanhangsels, slechts 4 staafvormige dorens. Deze kenmerken plaatsen de soort in het ondergeslacht *Barraudius* Edwards. Verder onderscheidt zich de soort door de volgende kenmerken. Abdomen (bovenzijde) bruinzwart met lichte geelwitte basale zijvlekken, die meestal tot een gekartelde zijlijn samenvloeien. De tasters van het ♂ kaal, bijna zonder borstels. De adembuis der larven draagt 10 (6—12-deelige) haarbosjes in één ventrale rij. Het eerste paar staat nog tusschen rechter en linker pecten.

In afwijking van de beschrijving bij Martini wil ik nog vermelden: het voorkomen van lichte sikkelschubben (niet bij alle exemplaren) op achterhoofd en mesonotum (voor- en achterrand en vleugelwortel); het voorkomen van groote zwartbruine borstels overal op het mesonotum (dus niet alleen aan den rand en vleugelwortel); een rij lichte (niet slechts weerschijnende) schubben aan den achterrand der abdominale segmenten (niet bij alle exemplaren); bleekgele haren op achter- en zijranden der segmenten. Tevergeefs heb ik op het 4e segment gezocht naar de „gescheitelten Buschbrauner Schuppen und brauner Haare". Bovenste vleugelvork ($r_2 + 3$): steel $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{10}$ van de vork lang. Onderste vleugelvork ($m_1 + 2$): steel $\frac{1}{2}$ — $\frac{2}{3}$ van de vorktak m_2 . Femora op strekzijde donker, op buigzijde licht; bij f_1 echter

voorzijde donker, achterzijde licht, dus strek- en buigzijde beide half licht, half donker. ♂ Hypopygium: anale sklerieten met meerrijige krans van dorens, zooals ook de determinatietabel bij Martini, die bij *Culex modestus* brengt, zegt, terwijl de uitvoerige beschrijving spreekt van „nur einer Reihe mäszig spitzer Zacken“. De „starke Borste, an der Spitze der Valven, dicht einwärts von den Greifhaken“, heb ik niet kunnen vinden, de coxieten zijn gelijkmatig met krachtige borstels bezet. Larve: formulie der voorhoofdsharen niet $\frac{4}{5}$, maar $\frac{3}{4}$ ($\frac{2}{3}$, $\frac{3}{3}$).

Verder nog enkele punten, die Martini niet in zijn beschrijving heeft opgenomen. Kam (krabber) der achttertibia (Striegel. Putzapparat) *Culex*achtig. Bij het ♀ aan alle pooten 2 ongetande klauwtjes, 2 breede pulvilli en een empodium. Bij het ♂: Voorpooten: 2 ongelijke getande klauwtjes en aan den voet van tarsale 5 twee krachtige dorens; pulvilli zeer smal. Middelpooten: 2 ongelijke getande klauwtjes, pulvilli smal. Achterpooten: 2 kleine ongetande klauwtjes, pulvilli tamelijk breed. ♂ Hypopygium: lobi van 9e tergiet met 5—6 borstels. De 3 bijeenstaande dorens van de subapicale lob eindigen plotseling in een dunne scherpe, sterk omgebogen punt. Larve: proximale deel der antennen slechts aan den voet gepigmenteerd, ook de dorens kleurloos, het distale deel geheel zwart.

Over de biologie kan ik niets mededeelen, daar het mij bij een tweede en derde bezoek aan Marken niet gelukt is meer larven te vinden, noch om de imagines te ontdekken, hetzij in kelders, hetzij in stallen of kippenhokken. Ik hoop echter in den volgenden zomer gelukkiger te zijn.

Een deel der muggen en larven bevindt zich in de verzameling van het Instituut voor tropische hygiëne te Amsterdam, een ander deel in de door prof. de Meijere aan de gemeente Amsterdam geschonken verzameling.

Dr. A. DE BUCK.

Een doorlopende broedplaats van *Anopheles plumbeus* Stph. in Amsterdam

In den zomer van 1936 ontdekte ik een broedplaats van *A. plumbeus* in de fietsenkelder van het Instituut voor tropische hygiëne te Amsterdam. In deze kelder bevindt zich een slechts door een nauwe teogang ermee verbonden ruimte, waarin doorlopend grondwater staat. Deze ruimte is daardoor veel vochtiger dan de rest en was mij al sinds jaren bekend als een geliefde overwinteringsplaats van *Culex pipiens*. Het water had ik echter nooit onderzocht, tot ik eindelijk door enkele in de nabijheid gevangen zeer bloeddorstige wijfjes van *A. plumbeus* op de gedachte kwam, eens na te